

Nieuwsbrief

Uitgave: Vereniging Konstantin Paustovskij

De maan spoedde zich boven de stad. Op dat uur, toen de straten zich hadden gelegegd om uit te rusten in de nacht, toen in de dorpen de eerste hanen kraaiden, toen de mensen hun avondmaal, de indrukken van die dag en de zeer verstandige essenties daarover aan het verteren waren en – mannen, vrouwen, minnaars en minnaressen – bij elkaar in bed kropen, toen nam Gavrilov afscheid van Popov.

'Heb je niet wat voor me te lezen, alleen niet zo moeilijk, iets over goede mensen, een mooie liefde, over simpele verhoudingen, over een eenvoudig leven, over de zon, over mensen en eenvoudige menselijke vreugde.'
Zo'n boek had Popov niet.

Boris Pilnjak : Verhaal over de maan die niet uitgeblazen kon worden

Dit jaar heeft al een hoog Paustovskij-gehalte en we zijn nog maar in april. 'Ingenieurs van de ziel', het boek van Frank Westerman en de daarop volgende kritieken, brachten de schrijver breed over het voetlicht. Daarenboven blijft de verwachting dat De Zwarte Zee in vertaling door Wim Hartog het licht gaat zien. In deze nieuwsbrief nieuws over en door Wim Hartog zelf, meer over de plannen om samen met Frank Westerman een oude film over de baai van Kara Bogaz in vertoning te brengen, meer over een voorjaars-Ontmoeting op 26 mei a.s. in Zeist, waarbij Arie van der Ent als vertaler van het werk van Leonid Dobytšin uit de losse pols zal spreken over 'de liefste schrijver van Rusland'.

Gevonden voorwerpen

door Wim Hartog

Ik moest naar Utrecht. Ergens naar een spoorweg emplacement. Daar zouden ze staan, de spullen die Oxana bij een vorig werkbezoek aan Nederland in de trein had laten staan.

Na een week bij de Europese Commissie simultaan getolkt te hebben in vergaderingen met onderwerpen als beheerscomité Rundvlees, Burgerrechten, BTW-harmonisatie, Sociale Wetgeving Migranten en

een aan boekhouding en administratie besteed weekend waren mijn gedachten veraf van Paustovskij. Ook deze maandagochtendtrein van Castricum naar Utrecht droeg niet bij tot een herbezinning. Als een haring in een ton, omringd door biepende mobieltjes, met walkmans dichtgestopte oren, cocacolageslurp op de nuchtere maag en openscheurende chocostaven vroeg ik mij af waar de krantenlezers van vroeger waren gebleven. Pas in Amsterdam vond ik een zitplaats.

Hier was in december vorig jaar bij terugkeer mijn tas ontvreemd, wat een mooi woord voor gestolen is.

Naast een aantal best wel waardevolle voorwerpen zaten daar 50 handgeschreven bladzijden vertaling van De Zwarte Zee in, die ik tijdens mijn treinreis aan een laatste onderzoek had onderworpen. Weg twee maanden arbeid en wat voor arbeid! Mijn afdaling toen in de krochten van het C.S. en het uitloven van een premie van Nlg. 200,-- aan de hoofdjunk van de daar rondwalende schimmen uit het rijk der vergetelheid had de tas niet doen wederkeren. Weg werkschema, weg beloftes aan de uitgever en een nog grotere schaamte tegenover de leden van de Paustovskij Vereniging wier gezichten temidden van deze algehele verloedering naar mij opkeken met de vraag wanneer de volgende vertaling nu eens klaar was.

Al deze gedachten deden mij opeens als in trance in mijn boekentas naar de 2^e versie van de eerste 100 pagina's van mijn vertaling grijpen. De ontbrekende pagina's waren inmiddels weer aangevuld. Eindcorrectie, eindcorrectie!

Toen ik Hoog-Catharijne betrad – een naam als voor een bordeel, uitstalkast van al het overbodige wat de mens zich met grote herseninspanning sinds de zondeval heeft kunnen voorstellen – zette ik mijn oogkleppen op die ik voor zulke gelegenheden altijd bij mij heb en trachtte Paustovskij bij de hand te houden.

Dat lukte wonderwel: de lucht was grijs, het regende net nog niet, de straat waar ik langsliep werd steeds volkser en nederiger, steeds minder uitbreidingswijk en de voorbijgangers werden steeds sleetser en doorleefder.

Na het spoorwegviaduct doemde achter een aantal lage huisjes, die gesaneerd werden in een onooglijk buurtje dat je met een nieuw woord best een vluchtelingenwijkje kan noemen, het mij aangeduide emplacement op, een grauwe aaneenrijging van uit rode steen gemetselde vervallen barakken. Een handgeschreven bordje 'Gevonden voorwerpen 50 m links' wees mij de weg. Het heette hier dus nog geen 'Lost objects'. Oh, had ik maar een camera bij me gehad, of anders Paustovskij.

In een soort met triplex afgeschot halletje huisde achter kogelvrij glas een geblondeerde dame die een zichtbaar bewogen leven achter de rug had en mij naar code en identiteitsbewijs vroeg.

Toen de verloren tas mij door een snel weer in het slot vallende deur was toegeschoven en ik mij omdraaide, viel mijn blik op een aantal

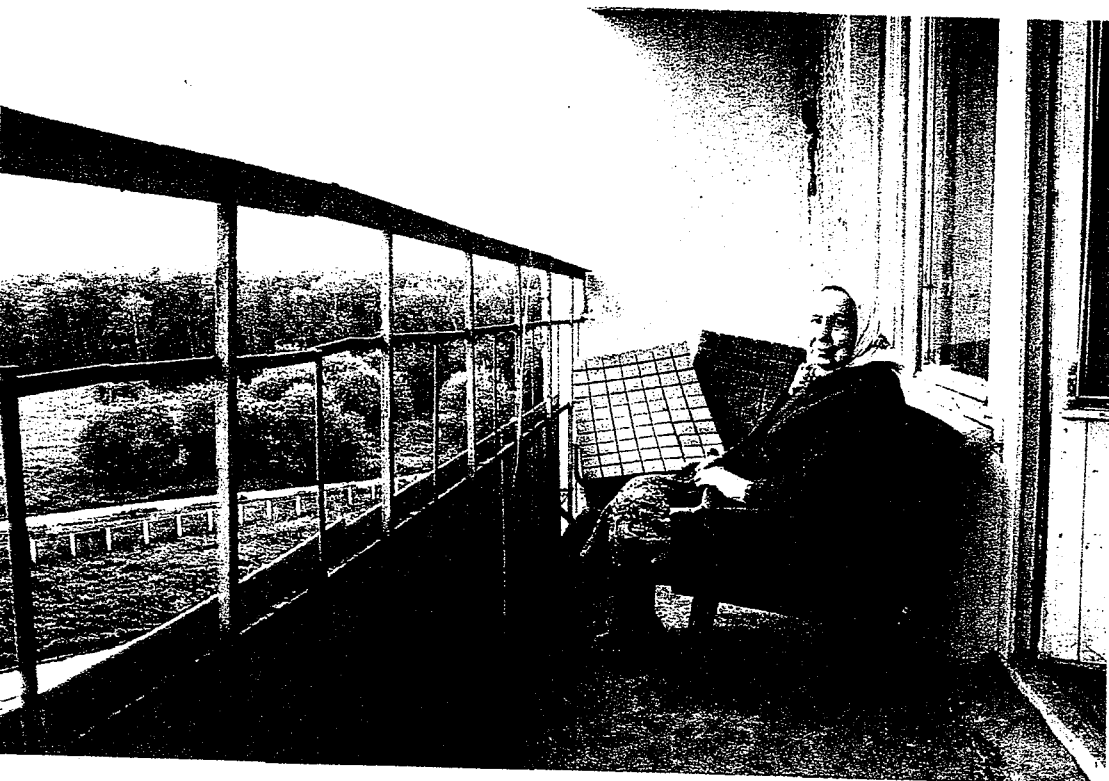
duidelijk met huisvlucht in een beschutte werkplaats vervaardigde vitrines.

De voorwerpen erin – de meest vreemdsoortige, van knuffelberen tot een toetsenbord voor een computer – hadden de verplichte bewaartermijn van 3 maanden doorstaan en werden voor een luttel aantal euro's aangeboden.

Linksboven was een boekenstalletje, het enige: boeken worden blijkbaar of niet verloren of in de trein niet meer vervoerd. Er stonden slechts vier boeken in: een jongensboek dat mij deed denken aan het soort boeken dat ik met sinterklaas of met mijn verjaardag van mijn ouders van hun opzij gelegde centjes kreeg. Een boek over golfen dat mij eraan herinnerde dat mijn pensioengerechtigde leeftijd mij daarmee zeker niet in aanraking zou brengen. De beide andere boeken deden mijn hart echter stokken. Bestond God dan toch? Was dit een vingerwijzing? Paradise lost?

In prachtig rood en zwart verrees voor 2.50 euro de nog niet uitgepakte door mij voor het Groninger Museum vertaalde catalogus "Ilja Repin, het geheim van Rusland". Daaronder stond voor 3.50 euro boek vier in al zijn stille bescheidenheid: Verre jaren van Konstantin Paustovskij. Ze waren er dus nog, veeleisende lezers! Misschien waren beide exemplaren wel eigendom van een lid van de vereniging. Of had een potentieel lid uit teleurstelling besloten alsnog van het lidmaatschap af te zien. Maar dan moest ik dus snel terug naar Tenerife * en aan de slag!

Lieve vrienden, de worsteling gaat voort, luctor et emergo. Uit de golven van de Atlantische Oceaan zal De Zwarte Zee oprijzen, een controversieel en onmogelijk moeilijk boek, geschreven in onvrijheid door een begenadigd auteur die droomde van de vrijheid die wij om ons heen voortdurend verspild zien worden. □

Bijeenkomst op zondag 26 mei in Zeist

Arie van der Ent, lid van het genootschap, en vertaler van Dobytsjin *Sjoerka's familie*, Wereldbibliotheek 14,50 euro, gaf onlangs een lezing over Dobytsjin bij boekhandel Donner in Rotterdam. Hij bleek bereid om dit voor onze kring informeel te herhalen. Op zondag 26 mei stelt Margaret Beers haar tuin hiervoor open. Bent u als nieuweling nog niet eerder op een bijeenkomst geweest, aarzel niet.

In de bibliotheek zijn wellicht boeken van Dobytsjin verkrijgbaar, zodat u zich wat kunt inlezen. Titels: *De stad N*; *Ontmoetingen met Liz* en het hierboven aangehaalde *Sjoerka's familie*.

U bent vanaf 14.00 uur van harte welkom op Gerolaan 6. Voor liefhebbers om 17.00 uur gezamenlijk uit eten bij een italiaan. Graag opgeven bij aanmelding.

Route per auto naar Gerolaan Zeist

Op de A28 richting Utrecht neemt u de afslag Zeist-Oost. Daar gaat u niet rechtsaf, maar rechtdoor bij het stoplicht. Bij het tweede stoplicht sorteert u rechts voor en draait **meteen** links. De derde straat rechts is de Gerolaan. (Dit is telefonisch zo doorgegeven, routeplanner is door u zelf te raadplegen).

Per trein naar Gerolaan Zeist

U stapt uit op station Driebergen-Zeist en neemt de treintaxi (beste optie) of bus 53, Uitstappen halte Burg. Patijnlaan..

Op deze zelfde middag zal Henk de Wit zijn 'presidentschap' neerleggen en staan we voor de keuze van een nieuwe voorzitter. Kandidaten voor deze functie kunnen het ingesloten formulier insturen. Van de kandidaat verwachten we het nemen van initiatieven, het uitvoeren van het woordvoerderschap en het hebben van net zoveel humor als Henk had. Het zal duidelijk zijn dat een vereniging staat en valt met wat voortrekkers. Dus wat aarzelt u nog? □

·Hij schreef over die bloemetjes om niet over over politiek te hoeven schrijven.

Dat was een man in nood!'

Na de uitgave van zijn boek 'Ingenieurs van de ziel' bij uitgeverij Atlas had Frank Westerman niet te klagen over gebrek aan belangstelling. Tal van recensies zitten inmiddels in ons archief.

Nieuw voor mij was Westerman via de radio. Op 25 februari 2002 zond 747 AM een interview uit waarin bovenaangehaalde uitspraak voorkwam. U kunt van deze uitzending een geluidscassette bestellen door 7 euro over te maken op giro 444600 ten name van VPRO Hilversum onder vermelding van *Avonden 25/2 onderwerp Westerman*. □

Filmavond over aanleg baai van Kara Bogaz

Via Karin Veraart is contact gezocht met Frank Westerman. Dit contact resulteert in plannen om een Paustovskij-avond te organiseren rondom vertoning van een oude film over de baai van Kara Bogaz. Het Filmmuseum in Amsterdam is bereid om actief hieraan mee te werken, maar er zijn wel enige praktische obstakels.

De film moet overgezet worden op VHS of Betacam om kwaliteitsverlies bij vertoning op grootbeeld te voorkomen. Dat kost een lieve duit.

Wij hebben als vereniging toegezegd 250 dollar uit onze kas te willen bijdragen.

We houden u op de hoogte. □

In kas

Op 28 maart hadden we 1084 euro in kas. Er blijken 13 leden nog niet betaald te hebben. Stort hiervoor 16,12 euro op rekn.nr. 356530388 t.n.v. Paustovskij, Staphorst.

BIJEENKOMST 26 MEI 2002 IN ZEIST

**Tijdstip tussen 14.00 en 17.00 uur
bij Margaret Beers Gerolaan 65, 3707 SH Zeist**

Programmapunten:

**Onderling bijpraten en uitwisselen
Informeel lezing door Arie van der Ent over Leonid Dobytsjin
Terugreden van Henk de Wit als voorzitter
Benoemen van nieuwe voorzitter**

Voor de liefhebbers hierna samen uit eten bij de italiaan.

Margaret wil graag tevoren weten of je komt en of je al dan niet mee uit eten gaat.

Je kunt haar bereiken via de post, de telefoon (030)6916739 of e-mail Margaretbeers@hetnet.nl

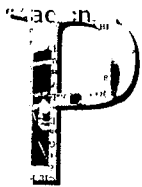
Wil je jezelf kandidaat stellen als voorzitter, vul dan de achterkant van dit formulier in, of meld je aan bij Henk de Wit, tel. 070-3584876

Laatste nieuws

Bij De Slegte in Amsterdam, maar wellicht ook bij filialen, is te koop De Zwarte Zee door Neil Asherson. Tegen sterk gereduceerde prijs.

Old faces of Moscow

De geplaatste foto is gemaakt door Caroline Schröder, fotografe, en maakt deel uit van een gelijknamig boekje waarvan de vereniging vier exemplaren in bezit heeft.

De voorzitter stuurt het genootschap aan, initieert en bemoedigt initiatieven. Hij/zij is woordvoerder bij voorkomende gelegenheden. Het voorzitterschap vraagt net zoveel tijd als men zelf wil. Naast de voorzitter is er een secretaris en penningmeester. De functie is onbetaald.

Dit voor wat het formele gedeelte betreft. Natuurlijk is het zo dat het genootschap een verzameling individuen herbergt met veel goede bedoelingen. Punt. Om de kussens wat op te schudden, ligt hier een kans voor een nieuwe voorzitter:

**IK STEL ME KANDIDAAT VOOR DE FUNCTIE VAN
VOORZITTER
VAN HET KONSTANTIN PAUSTOVSKIJ GENOOTSCHAP**

Opsturen nar Margaret Beers, of doorgeven aan Henk de Wit, tel. 070-3584876

Colofon

Deze nieuwsbrief is
een uitgave van en voor
leden van de vereniging
K. Paustovskij.
De vereniging stelt zich o.m.
ten doel het werk van
Paustovskij breed onder de
aandacht te brengen.

De opgenomen foto is
gemaakt door
Caroline Schröder, fotografe
en komt uit het boekje
Old faces of Moscow
Isbn 90-73911-13-3

Secr.
Hertog Hendriksingel 22
5216 BB Den Bosch
fax 073-6127551